

VŠEZNÁLEK

Velikonoční stánek

Povídka

Pranostiky

Kalendárium

Kvíz

Vtipy

Obsah / Úvodník

- 2.....Úvodník
- 3.....Školní parlament
- 4.....Rozhovor
- 5.....Rozhovor
- 6.....Povídka
- 7.....Povídka
- 8.....Pranostiky
- 9.....Kalendárium
- 10.....Významné dny
- 11.....Významné dny
- 12.....Kvíz
- 13.....Literární střípky
- 14.....Literární střípky
- 15.....Najdi 7 rozdílů
- 16.....Vtipy

Druhé pololetí školního roku 2014/2015 se neúprosně řítí do finále. Letos je všechno rychlejší než loni, předloni a kdykoliv jindy :-).

Devátáci mají za sebou přijímací zkoušky a někteří z nich už jsou i přijatí k dalšímu studiu. Bude se nám po nich stýskat. Čas ale holt nezastavíme.

Duben je měsícem plným nestálého a proměnlivého počasí, letos bylo skutečně to pravé aprílové. Zajímavostí je poslední dubnová noc – tzv. filipojakubská, která byla vždy považována za magickou. Lidé dříve věřili, že se tuto noc otevírají jeskyně a poklady. Z pohanských dob se nám do té dnešní uchoval jen zvyk pálení čarodějnic a stavění májek.

Jaro je tedy v plném proudu, pěkně si ho užijme, zhluboka se nadechněme voňavého vzduchu, ať se nám krásně učí.

Ivana Směšná

Velikonoční stánek

Sotva jsme se stihli vzpamatovat z příprav oslavy Dne učitelů a už jsme začali pracovat na dalším projektu. Tím byl tentokrát Velikonoční stánek, který měli žáci i učitelé možnost navštívit ve středu 1. dubna.

Sešli jsme se brzy ráno natěšení na výsledek celého dne a bez zbytečných pochybností, které jsme spolu se špatnou náladou nechali doma, jsme hned začali chystat vše potřebné. Dokončili jsme všechny maličkosti a detaily a mohli jsme začít prodávat. Žáci i učitelé měli možnost si zakoupit například vlastnoručně pletené pomlázky, velikonočního beránka a další předměty.

Celý den zpříjemňovala i atmosféra aprílu, která se nesla školou v podobě nejrůznějších žertů. I když aprílové počasí nás bohužel nepotěšilo, vše běželo podle plánu, a tak jsme si po hektickém týdnu mohli konečně oddechnout.

Věříme, že stánkem jsme udělali radost. A doufáme, že i nadále vás budeme našimi projekty těšit.

Michaela Grebeňová, 8. D

Rozhovor s paní učitelkou Valíčkovou

- *Které třídy učíte?*
Učím všechny třídy 7. ročníku, část 8. tříd a jednu skupinu z 6. B.
- *Které předměty učíte?*
Matematiku, informatiku, hudební výchovu a pracovní činnosti – vaření.
- *Máte sourozence? Pokud ano, kolik?*
Mám sourozence, ale mám hlavně děti – dvě dcery.
- *V kolika letech a proč jste se chtěla stát zrovna učitelkou?*
Já ani nevím, ono to tak nějak vyplynulo ze života. Znáte ten pocit, že prostě někde máte být? Tak takový pocit jsem měla od malička, když jsme jeli kolem budovy Fakulty přírodních věd UMB. Po škole jsem několik let bojovala a bránila se učení. Ale teď je tu zase ten pocit, že prostě mám učit.
- *Jak dlouho už učíte?*
Celkem jsem učila dva roky na střední škole a teď je to 4. rok na základní škole.
- *Proč jste se rozhodla jít učit na naši školu?*
Zase to byla souhra okolností – potřebovala jsem práci a dala jsem sama sobě podmínku: pokud nenajdu v dostupné vzdálenosti učitelské místo, je čas zkusit zase něco nového. No a na této škole bylo volné místo učitele informatiky, a tak jsem tady – pro mě už na hranici dostupnosti :-). Ale zatím stále s pocitem, že tu mám být.

Rozhovor

- *Které jídlo máte ráda?*
Já nejsem náročná, ale doopravdy ráda mám jablečný koláč podle receptu mojí babičky.
- *Jaká je Vaše oblíbená barva?*
Celá duha... Barvy jsou pro mě velmi důležité...
- *Která kniha je Vaše oblíbená?*
Kromě Bible ve mně velký dojem zanechala kniha Věčně zpívají lesy (Trygve Gulbrandsen) a relaxační je celá série knih o Anně ze Zeleného domu (Lucy Maud Montgomery).
- *Který herec je Váš oblíbený?*
Richard Gere.
- *Které hudební žánry posloucháte?*
Můžu šanson.
- *Jaké jsou Vaše zájmy?*
Zahrada a malování.
- *Máte raději zimu, nebo léto?*
Mám ráda léto na zahradě ☺.
- *Máte nějaký nesplněný cíl nebo sen?*
Jistě – to se ale neříká.

Markéta Sedlářová, 8. A

Důvěra

Důvěra. Důvěra k tobě. To je to jediné, co teď mám. To jediné, v co teď (víc než v cokoliv jiného) doufám. Věřím, že to nebyla a není jen iluze. Věřím tobě i tvým slovům. Ale řekni mi jedno, a to pravdu. Stojíš o ni vůbec? Stojíš o to, abych ti důvěřovala? Věřila v tebe a v pravdivost toho všeho? Nebo je to všechno jenom něco, co já nosím v srdci, aniž ty bys to vůbec měl v hlavě?

Psal jsi mi slova, o kterých jiní neměli ani tušení. Psal jsi mi věty, jež nemohl slyšet nikdo jiný. Snažil ses, abych uvěřila tomu, co říkáš. Věděl jsi, že si tě jako člověka vážím tak moc, že budu naslouchat tvému vnitřnímu hlasu, ať už bude hovořit o čemkoli. Že budu poslouchat tvé moudré rady a zkušenosti ze života. Chtěl jsi mi dát něco, co mi jednou v životě k něčemu bude. Něco, na co se za pár let podívám a budu na to vzpomínat s úsměvem na tváři. Budu si říkat, že jsi měl pravdu, ač se zprvu zdála krutá...

Byl jsi jako můj „učitel života“, dokonce něco víc. Stal ses člověkem, ke kterému jsem vzhlížela a jehož názor mě zajímal, ať už ses přikláněl k dobré, nebo špatné věci. Teď si ale nejsem jistá, co to všechno má znamenat a jestli to byla pravda. Odepisoval jsi jenom ze slušnosti, protože jsi věděl, že mi na tvých slovech a na tvé osobě záleží, nebo v tom zkrátka bylo něco víc? To, že jsem tě svými slovy nenudila, že sis z toho taky něco vzal, že tě bavilo psát si se mnou, ať už naše konverzace směřovala jakýmkoliv směrem?

Věděl jsi, že i přes naše rozdílné postavení ve světě si můžeme rozumět? Věděl jsi, že nejsem stejná jako ostatní, že já tě nechci zklamat a nezklamau, i když to bude sebevíc obtížné? Že ti chci naslouchat, pomoci ti vyřešit problémy, které tě zaplavují? Chtěla jsem vzít všechnu tvoji bolest a trápení na sebe jenom proto, aby byl vidět tvůj pravý úsměv. Věděl jsi to všechno?

A víš teď, že se vlastně nic nezměnilo? Že ti stále věřím a že je to stejné kromě dvou věcí? Tou první je, že už jsem v tom sama, že ty tu zkrátka nejsi. A tou druhou... Že tě z celé své existence miluji...

Povídka

Vím, že dokud ty nebudeš chtít, tak nebudu moct být opět šťastná. Vím taky to, že ty nevíš nic... Nevíš, jak silné city k tobě chovám, nevíš, jak moc to bolí... Ale nechci si stěžovat, protože pokud vím o někom, kdo by si měl právem stěžovat, tak jsi to ty. Naslouchal jsi lidem tak dlouho, až tě ranili... Ted' jim pomáháš, ale stejně se bojíš, že tě někdo raní zase a pak nebude nikdo, kdo by ti pomohl držet se na nohou, a nikdo, kdo ti pomůže vstát, až ti bude nejhůř.

Snad si uvědomíš, že já tady jsem a budu pro tebe v dobrém i zlém. Při jakémkoliv názoru ostatních a ve všem, kde mě budeš potřebovat, budu po tvém boku. Budu tvým stínem za slunečného dne, i za světla pouličních lamp v tmavé noci. Budu tu s tebou vždycky, když mě budeš potřebovat, dokud budeš chtít, abych tu byla. Nejdůležitější ale je, aby sis to uvědomil. A do té doby budu čekat. Budu věřit tomu, že pokud jsi to myslel vážně, tak pochopíš...

Michaela Grebeňová, 8. D

Pranostiky

Ranní déšť a dubnový čas jest stejný.

Sníh dubnový jako mrva pohnojí.

Na mokrý duben – suchý červen.

Teplé deště v dubnu, teplé dny v říjnu.

Když duben laškuje, bývá mnoho sena a obilí.

Dubnový sníh rodí trávu.

Dubnový sníh pole hnojí a déšť jim požehnání přináší.

Mokrý duben přislubuje dobrou sklizeň.

Mokrý duben – hojnost ovoce.

Je-li v dubnu teplý déšť, hojné požehnání jest.

Duben hojný vodou – říjen vínem.

Jaký duben – takový říjen.

Hrom v dubnu – dobrá novina, mráz květů více nepostíná.

Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší.

Co duben našetří, to květen spálí.

Jasný měsíc v dubnu škodí květu stromů.

Natalie Körberová, 6. C

Kalendárium

Charlie Chaplin (vlastním jménem **Charles Spencer Chaplin**) se narodil roku 1889 v Londýně, umřel roku 1977 poblíž Švýcarska. Patří

k nejslavnějším světovým filmovým tvůrcům. Své filmy vytvářel od námětů přes scénář a režii až po hraní v hlavní roli.

Chaplinovi rodiče se živili jako pouliční hudebníci. Matka jeho otce byla poloviční cikánka původem z Francie nebo Španělska. Již v roce 1952 nebylo možno nalézt doklad o Chaplinově narození, a proto je jeho původ obestřen rouškou tajemství.

K herectví se dostal už jako osmiletý, když pracoval jako divadelní umělec. Začínal na scénách londýnských kabaretů a music-hallů jako burleskní komik s výrazným pantomimickým talentem. V letech 1906–1907 působil v Caseyho cirkuse a v letech 1907–1913 vystupoval v zájezdovém divadle divadelního podnikatele Freda Karna (největší úspěch slavil s představením *Noc v londýnském music-hallu*). V roce 1912 odjel do Ameriky. V Hollywoodu se seznámil s filmovým producentem a režisérem Mackem Sennettem, s nímž podepsal produkční smlouvu s filmovou společností Keystone, která se specializovala na natáčení grotesek. V roce 1914 vytvořil snad nejslavnější filmovou postavu, komickou postavu tuláka Charlieho, která se stala populární na celém světě. Chaplin byl první, kdo do kinematografie vnesl opravdové lidské hodnoty. Po formální stránce diváky příliš neoslňoval filmovou montáží (scény natáčel většinou v polocelkových či celkových záběrech bez dynamických stříhů). Po druhé světové válce se názorově rozešel s Hollywoodem. Pro jeho „neamerickou činnost“ mu po pobytu v zahraničí nebyl v roce 1953 umožněn návrat zpět do Spojených států, proto se usadil ve Švýcarsku. Stal se dokonce obětí mccarthismu. Návrat do USA mu povolili až v roce 1972, kdy dostal čestného Oscara za celoživotní dílo. Jeho poslední manželkou byla Oona O’Neilová, dcera dramatika Eugena O’Neilla, se kterou měl celkem osm dětí. Nejstarší dcera z tohoto manželství, Geraldine Chaplinová, se stala tanečnicí a herečkou.

Markéta Sedlářová, 8. A

Významné dny

Mezinárodní den ptactva (1. duben)

Na první aprílový den, kdy je v plném proudu pohyb tažných ptáků, byla roku 1906 podepsána Mezinárodní konvence o ochraně užitečného ptactva. Československá republika k této konvenci přistoupila až roku 1924. Tento den se zároveň řadí k významným mezinárodním dnům pro přírodu.

Světový den zdraví (7. duben)

Světový den zdraví byl vyhlášen roku 1950, kdy vznikla Světová zdravotnická organizace – WHO (World Health Organization). Tento den je připomínkou, že bychom si měli neustále budovat kvalitu života a zlepšovat ji. Zároveň je připomínkou toho, že WHO se snaží o vymýcení různých nemocí a o snižování nemocnosti a úmrtí po celém světě, a to hlavně u sociálně slabších částí populace. Činnost této organizace se zaměřuje na prevenci.

Den Země (22. duben)

Den Země je dnem věnovaným naší planetě a v konečném důsledku i nám všem. Stanovení termínu tohoto svátku vychází z původních oslav Země, které se obvykle konaly při oslavách jarní rovnodennosti (21. březen). Den Země vznikl v USA spontánně, jako ekologicky laděný svátek Země. Od roku 1990 se k oslavám Dne Země přidala i Česká republika. 22. duben je věnovaný planetě Zemi, ať už smýšlením po ekologické stránce nebo z ohledu na války, které i dnes probíhají. Cílem moderních oslav dne Země je upozornit na dopady lidského chování na životní prostředí.

Významné dny

Mezinárodní den skautů a skautek (24. duben)

Mezinárodní den skautů a skautek připadl na 24. dubna, neboť se slaví svátek patrona všech skautů a skautek – svatého Jiří. Skauti nemají pouze tento mezinárodní den. Slaví ještě Den sesterství.

Mezinárodní den vzpomínky na Černobyl (26. duben)

Mezinárodní den vzpomínky na Černobyl připomíná černobylskou havárii, která se stala roku 1986 a která byla několik dní tajena světu ruskými úřady a dodnes není zcela objasněná. Vzpomínky na Černobyl jsou v paměti mnoha lidí velmi živé a dodnes není situace po havárii vyřešena.

Mezinárodní den tance (29. duben)

Tanec je krásným uměním. I proto si zaslouží mít svůj mezinárodní den. Mezinárodní den tance vyhlásil Mezinárodní divadelní ústav. A tento den nevybral náhodně. Roku 1727 se narodil významný choreograf Jeann Georges Novarra.

Vendula Manová, 8. A

Znáš dobře naše dějiny?

- 1) **V roce 863 k nám přišli Konstantin a Metoděj. Odkud pocházeli?**
 - a) z Berlína
 - b) z Vatikánu
 - c) ze Soluně

- 2) **Co Konstantin s Metodějem přinesli?**
 - a) brambory a rajčata
 - b) korán
 - c) staroslověnštinu a hlaholici

- 3) **V roce 1415 byl upálen mistr Jan Hus. Čím se provinil?**
 - a) žádal o zvýšení platu
 - b) kázal proti církvi
 - c) jel do Německa bez pasu

- 4) **Jak se nazývali Husovi následovníci?**
 - a) kalvinisté
 - b) husité
 - c) janovci

- 5) **Jan Amos Komenský byl poslední biskup jedné protestantské církve. Jak se jmenovala?**
 - a) jednota bratrská
 - b) protestanti
 - c) židé

- 6) **Jak se jmenuje Komenského kniha, díky níž chtěl zjednodušit učení jazyků?**
 - a) Jazyky světa
 - b) Jazyky v obrazech
 - c) Brána jazyků otevřená

Židovská historie

Když Židé přišli do českých zemí,
zjistili, že mnoho hojnosti tu není.
Zavírali je do měst,
trpělivosti to je test.
Židé peníze lidem půjčili,
ti však neradi dluhy splatili.
Když pak přišly léta osudné války
a Němci vybudovali koncentráky,
pochytali Židy a zbylo jich jen málo,
dnes se zapomíná, co se vlastně stalo.
Ti šťastní, kteří přežili, prožili si peklo,
celý život určitě se to s nimi vleklo.
Pak válka skončila,
ale jen na málo z nich čekala rodina.
Mnoho bylo nešťastných a zmařených životů,
spousta lidí viděla tu pohromu.
Dnes už Židům daří se tu líp,
nešťastní a smutní otřeli si líc.
teď už Židé mají život lepší,
starejme se o to, aby byl ještě hezčí.

Vendula Manová, 8. A

Golem

Za vlády Rudolfa II. byla Praha ještě magičtější než dnes, a to kvůli golemovi. Za jednoho zimního večera se na obloze objevily tmavé mraky. V dálce byly slyšet a vidět hromy a blesky. Ten den se konala v nedaleké vesnici tancovačka. Všichni lidé, kteří se na ni vydali, šli rychle domů. Když poslední rodina zavřela za sebou dveře, spustila se velká bouře, která s sebou přinesla obrovské množství hlíny. Jakmile se ráno probudila první rodina, začala tlouci na okno sousedova domu. Všichni byli zděšení, jaká je postihla pohroma. Domluvili se, že všechnu hlínu navezou na jeden kopec. Taky tak učinili. Do rána na ten kopec napadl sníh a všechny děti utíkaly

sáňkovat, stavět sněhuláky, koulovat se a provádět podobné skopičiny.

Za úplňku jel kolem kopce rabi Löw, který byl filozofem, učitelem. Rabi se zamyslel a první jeho myšlenka byla udělat z hlíny člověka, který mu bude sloužit. Povolal vojsko a ohlásil, že chce celý kopec z hlíny převést na pražské židovské ghetto. Než dovezli poslední vůz hlíny, začal si dělat náčrty, jak by měl ten hliněný člověk vypadat a jak ho oživit. Pustil se ihned do práce: Nejprve vyrobil ruce a nohy, pak ostatní části těla. Dokonce i oblečení ušil, aby vzniklé stvoření nebylo lidem na ostudu. Na oživení dal umělému člověku, kterého nazýval golemem, do hlavy lískový oříšek. Jenže ten musel každý den měnit, protože se vždy rychle spálil. Tak potřeboval vymyslet něco nového, čím by se člověk oživil. Nakonec ho napadl papír a na něm napsané přání, které má golem splnit.

Štěpánka Preclíková, 8.A

Najdi 7 rozdílů

Denisa Kneslová, 8.D

Pro legraci

Víte, kde vznikli pokémoni?

Na Moravě.

To jedna paní měla malé robě a vyšla si s ním na procházku.

Přišla k ní stará babka, nahnula se ke kočárku a povídá: „A po kým on je?“

Přijde malý indián k náčelníkovi a ptá se ho: „Proč mají indiáni tak ošklivá jména?“

„Jak ošklivá?“ odpovídá náčelník. „Tobě se nelíbí silný medvěd nebo bystrý sokol?“

„Líbí.“

„Tak o co ti vlastně jde, smrdutý skunku?“

V krámku se zeleninou na malém městě pracuje pomocník prodavače – na první pohled prostoduchý chlapec. Dokonce tak prostoduchý, že ostatní chlapci z ulice si z něj pořád dělají legraci. Vždycky mu dávají vybrat mezi desetákem a čtvrtákem a on si vždycky vezme deseták. Kluci říkají, že proto, že je větší. Zelinář si toho jednou všiml, vzal si chlapce stranou a povídá: „Podívej, hochu, oni si z tebe dělají legraci. Myslí si, že nevíš, že čtvrták má větší hodnotu. Proč si vždycky bereš deseták? Jen proto, že je větší?“

„Ne, protože kdybych si vzal čtvrták, přestali by to dělat.“

Natálie Körberová, 6. C

Redakce

Věra Ondrušková, Ivana Směšná, Natálie Körberová, Marie Macháčková, Michaela Grebeňová, Denisa Kneslová, Jan Kočenda, Vendula Manová, Markéta Sedlářová

Všeználek / 8. číslo / roč. 2014-2015 / vyšlo 30. dubna 2015

Na další číslo se můžete těšit na konci května 2015.